

vise stor Smødekommehed, dersom man overhovedet kunde faa et saadant Baneanlæg, og man opfordrede til en privat Forhandling om den Ting. Det saa altsaa ud, som om man vilde bringe store Ofre for at faa dette Baneanlæg tilvejebragt. Jeg ved nu ikke, om der er ført en saadan privat Forhandling siden med disse Ejere — det kender jeg ikke noget til — men jeg finder det rigtigt, at en saadan privat Forhandling bliver forsøgt. Jeg anser det derfor for rigtigt, at dette Lovforslags Vedtagelse bliver udstudt til næste Aar. Jeg ser ingen Ulykke i, om man ventede et halvt Aar eller lidt længere, for at faa Sagen gennemført, for gennem en saadan privat Forhandling at forsøge, om Ejerne af Bathusene vilde være villige til at bringe Ofre. Jeg anser det nemlig for en Selvfølge, at naar de private Ejere skulle have Banen ført til deres Dør, er det i sin gode Orden, at de yde et klækkeligt Bidrag dertil. Det vilde jo saa have til Følge, at Kjøbenhavns Kommune kunde slippe med et ringere Bidrag. Af disse Grunde tillader jeg mig at foreslaa, at Sagen venter til næste Aar, og at man altsaa stemmer imod det foreliggende Lovforslag.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Till. C.)

vedtoges med 43 Stemmer mod 8.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Folketinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om ekstraordinært Bidrag af Statskassen til Kommunerne.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 960 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1313 ff.)

Uden for Betænkningen var intet Vændingsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Vændingsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til tredje Behandling sattes under Forhandling under et.

Ordføreren (Koch): Jeg skal ikke komme tilbage til den omstændelige Forhand-

ling, som fandt Sted, da Sagen forrige Gang forelaa for det høje Ting, og jeg skal i det hele henvise til Betænkningen, som indeholder det fornødne til Oplysning om Udvalgets Medlemmers Stilling til dette Lovforslag. Hele Udvalget er enigt om at anbefale § 2 i Lovforslaget, hvorved det bliver muligt for Regeringen at refundere Kommunerne den fulde Halvdel af Uderdomsunderstøttelsen for 1894. Det Beløb, der ifølge Lov af 8de Maj 1894 i dette Njemed blev bevilget, 1,400,000 Kr., har nemlig vist sig utilstrækkeligt dertil. For 1893 er der kun refunderet Kommunerne $\frac{47}{100}$ af Udgiften. Udvalget antager, at ved denne Bevilling paa 600,000 Kr. vil der være tilstrækkelige Midler til at refundere Halvdeelen af de nævnte Omkostninger.

Medens der saaledes i Udvalget er Enighed om § 2, er det samme ikke Tilfældet med Hensyn til § 1, der omhandler det ekstraordinære Tilskud til Kommunerne. Et Flertal i Udvalget anbefaler imidlertid det høje Ting i Sighed med, hvad der stete i Fjor, at bevilge det nu i Lovforslaget optagne Bidrag. Men jeg skal bemærke, at det, for de fleste af Udvalgets Medlemmers Vedkommende ikke sker uden en vis Betænknelighed, og ikke uden at der tages et vist Forbehold. Vi ere alle enige om, at den finansielle Situation ikke er til Hinder for at yde Kommunerne denne Hjælp, og vi ere ogsaa enige om at antage, at Kommunerne hele Situation nok kan gøre denne Hjælp ønskelig. Men vi have nogen Betænknelighed ved den Maade, hvorpaa Sagen navnlig fra Ordføreren i det andet Ting blev begrundet, idet han i Meddelelsen af denne Bevilling søgte at indlægge et Princip, som 6 af Udvalgets Flertalsmedlemmer ingenlunde kunne billige. Vi ere med Hensyn til dette Punkt fuldstændig enige i, hvad den højtærede Indenrigsminister udtalte, da han imødegik Ordføreren i det andet Ting. Vi anse det med den højtærede Minister for i Almindelighed at være et forkasteligt Princip, at et Overksud paa Finansloven regelmæssig skulde flyde tilbage til Borgerne, til Kommunerne.

Afstillige af Flertallets Medlemmer ønske derhos fremhævet, at det er en ekstraordinær Foranstaltning, som her er Tale om. Vi anse det nemlig ikke for heldigt, at man skulde fortsætte i de følgende Aar paa samme Maade, at den Trang, som vi alle ere enige om er til Stede i Kommunerne, skulde i følgende Aar søges afhjulpen paa lignende Maade, hvorpaa det er sket i Fjor ved Lov af 8de Maj, og hvorpaa det nu er foreslaaet her. Thi det, der er Spørgsmaal om at hjælpe paa, er ikke den store van-